

2) Jos asetuksen N:o 261/2004 7 artiklassa tarkoitettu oikeus korvaukseen viivästymisen johdosta ei ole yhteensopiva Montrealin yleissopimuksen 29 artiklan kanssa, asetetaanko tällöin joitakin rajoituksia sen ajankohdan osalta, jolloin unionin tuomioistuimen ratkaisu alkaa vaikuttaa käsiteltävänä olevassa asiassa ja/tai yleisesti?

- (¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).
- (²) Yleissopimuksen tekemisestä tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä (Montrealin yleissopimus) Euroopan yhteisön puolesta 5.4.2001 tehty neuvoston päätös 2001/539/EY (EYVL L 194, s. 38).

Valitus, jonka Longevity Health Products, Inc. on tehnyt 22.6.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-96/11, Longevity Health Products, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 15.4.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Longevity Health Products, Inc. (edustaja: Rechtsanwalt J. Korab)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- Longevity Health Products, Inc.:n valitus on hyväksyttävä
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-96/11 15.4.2011 antama määräys on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalainen määräys on kumottava seuraavilla perusteilla:

- unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat virheelliset
- unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon tavaramerkin haltijan esittämiä väitteitä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksa) on esittänyt 27.6.2011 — Rainer Reimann v. Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Asia C-317/11)

(2011/C 269/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rainer Reimann

Vastaaja: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sellainen kansallinen sääntely kuten BUrlG:n (Bundesarbeitsgesetz, Saksan liittovaltion vuosilomalaki) 13 §:n 2 momentti, jonka mukaan tietyillä toimialoilla voidaan neljän viikon vähimmäisvuosiloman kestoa alentaa työehtosopimuksella, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun direktiivin 2003/88/EY (¹) 7 artiklan 1 kohdan vastainen?
- 2) Onko sellainen kansallinen työehtosopimukseen perustuva sääntely, kuten Bundesrahmentarifvertrag Bau (Saksan liittovaltion yleinen rakennusalan työehtosopimus), jonka mukaan lomaoikeutta ei ole sellaisten vuosien ajalta, jolloin työntekijä ei sairauden takia saavuta tiettyä bruttopalkkaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdan vastainen?
- 3) Mikäli vastaus kysymyksiin 1 ja 2 on myönteinen: Tuleeko siten BUrlG 13 §:n 2 momentin mukainen sääntely jättää soveltamatta?
- 4) Mikäli vastaus kysymyksiin 1–3 on myönteinen

Päteekö BUrlG 13 §:n 2 momentin ja Bundesrahmentarifvertrag Baun määräysten tehokkuuden osalta luottamuksen suojaperiaate, kun kyseessä on ajanjakso ennen 1.12.2009 tapahtunutta Lissabonin sopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan voimaantumista? Onko Bundesrahmentarifvertrag Baun osapuolille myönnettävä määräaika, jonka kuussa ne voivat itse sopia toisenlaisesta sääntelystä?

(¹) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).